

Publicerad 2024-04-17 09:24 av lundagatan

Fängelse

Han är inte sin egen man här
i ett rum utformat alltför litet,
med en vägg som saknas
och en man i åtanke.
Sinnets eget boende, grått.
I båda öronen
ett virrvarr av eter,
plåtburkar av schlager, veckans hits, hårdrock.
I båda ögonen
den rektangulära belysningen,
secondhand tröjan.
Cirkulargument ringer en klocka
tillbaka till där det började:
Scen avbrottet - nonstop!
Han har inte förlorat utan lånat ut
sina sinnen till staten.
Meningen kör på, enkelt.
Nu är det klockan arton igen.
Cellerna växer sig tjocka
med begränsad energi.
Visaren hoppar inte över ett slag.
Framtiden finns inte längre före
det förflutna som ligger bakom.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lundagatan med Poeter.se id #231655 innehar upphovsrätten